

עפ"ת 12550/11/14 - יעקב מרכוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 12550-11-14 מרכוס נ' מדינת ישראל
תת"ע 1868-02-14
18 דצמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער יעקב מרכוס
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שביום 14.12.13 בשעות הקטנות של הלילה, סמוך לשעה 03:55, נהג המערער ברחובות תל אביב כשהוא שיכור. השכרות, על-פי כתב האישום, הייתה מחמת סירובו של המערער לשתף פעולה עם בדיקת "ינשוף" שנדרש לעשותה.

בית מ שפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, הרשיע את המערער במה שהואשם, כאשר ההרשעה נשענת הן על קביעה עובדתית על סמך ממצאי מהימנות של המערער בניגוד לדבריו בבית המשפט, סירב בדרך של התנהגות לשתף פעולה עם בדיקת השכרות, ובנוסף נסמך בית משפט קמא על ראיות נסיבתיות נוספות להוכחת שכרותו של המערער, בהן כישלון חלקי בבדיקת מאפיינים - המערער התנדנד עת נערכה לו הבדיקה, הודאה של המערער בשתיית משקה אלכוהול, שינוי בעמדתו של המערער מה ששה, ריח אלכוהול שנדף מפיו, התרשמות השוטר, אי-העדת שני עדי ההגנה שצפוי היה שיעיד ואי-מהימנות גרסתו, בעיקר בשאלת טענתו הסותרת במקומות שונים, האם היה ברשותו משאף עובר לבדיקה.

עסקינן בתיק קלאסי שבו לא יכולה ערכאת הערעור להתערב בקביעות עובדה ובמצאי מהימנות שקבעה הערכאה הדיונית, ואכן, לא אתערב בקביעות בית משפט קמא, אשר על פניו מבוססות ונכונות. הנני מפנה לעמ' 14 לפרוט'

עמוד 1

עדותו של המערער בחקירתו הנגדית באשר למהימנות גרסתו והסתירות בגרסאותיו.

בענישתו גזר בית משפט קמא על המערער עונש פסילה בפועל של 28 חודשים בניכוי פסילה מנהלית, פסילה ומאסרים מותנים וכן קנס נמוך בסך 2,500 ₪. בהינתן סעיף 39א' לפקודת התעבורה הקובע עונש פסילת מינימום של 24 חודשים, הטלת עונש פסילה בפועל של 28 חודשים, בנסיבות, בוודאי איננו עונש הסוטה במידה בלתי מתקבלת על הדעת מהעונש הראוי וההולם, ולכן אין מקום להתערבות גם בגזר הדין.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

**ניתן והודע היום, כ"ו כסלו התשע"ה,
18/12/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד